

Неолиберални мит је да су велике приватне компаније постале моћне само захваљујући иновативности, радиности и визији њихових оснивача.

Одавно је познато да су велике шведске фирме напредовале захваљујући, између осталог, и економској политици социјалних демократа. Тетрапак је постао светски лидер захваљујући томе што је производња млека била монополизова, свака шведска породица куповала је млеко у Тетрапаковој амбалажи. Икеа се развила у велику компанију тако што је опремала намештајем око милион социјалних станова који су грађани педесетих и шездесетих година двадесетог века у оквиру социјалних програма шведске владе. Домаћа тражња, која је била подстакнута полтиком државе благостања, омогућила је раст многих приватних предузећа у овој земљи, она су често имала монополски положај, и у великој мери, производ су шведског социјалног модела. Када им је шведско тржиште постало мало, ове компаније су изашле на светско тржиште где су проналазиле тражњу за своје производе али и јефтинију радну снагу. Парадоксално је да су приватна предузећа постала светски брендови уз помоћ државе, а кад су постала моћна, успела су да доведу у питање тзв. Шведски модел социјалне државе.

Како је Икеа постала моћна или о једном неолибералном миту

Пише: Мирослав Самарцић
субота, 12 август 2017 14:34

